

U S N E S E N Í

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Markéty Lehké, Ph.D., a soudců Mgr. Václava Trajera a JUDr. Petra Černého, Ph.D. v právní věci **žalobce: T. X. L. .**, nar. „X“, státní příslušnost: Vietnamská socialistická republika, bytem „X“, zastoupeného JUDr. Danou Kučerovou, advokátkou se sídlem v Teplicích, ul. Modlanská č.p. 1856, PSČ 415 01, proti **žalovanému: Ministerstvu vnitra, Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem v Praze 4, náměstí Hrdinů 1634/3, poštovní schránka 155/SO, PSČ 140 21, **v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 7. 2013, č. j. MV – 6394-3/SO-2011,**

takto:

- I. Žaloba se odmítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**
- III. Žalobci se vrací zaplacený soudní poplatek v částce 4.000,-Kč, a to do třiceti dnů od nabytí právní moci tohoto usnesení z účtu Krajského soudu v Ústí nad Labem.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou podanou prostřednictvím své právní zástupkyně, jež byla zdejšímu soudu osobně doručena dne 1. 11. 2013, domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného Ministerstva vnitra, Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců ze dne 10. 7. 2013, č. j. MV – 6394-3/SO-2011, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Policie České republiky, Oblastní ředitelství služby cizinecké policie Ústí nad Labem, Inspektorát cizinecké policie Chomutov, ze dne 1. 10. 2010, č. j. CPUL-04104-4/CI-2009-044061, kterým bylo dle ust. § 169 odst. 7 písm. d) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zastaveno řízení o žádosti žalobce o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky za účelem podnikání, a to z důvodu, že žalobce předmětnou žádost podal v době, kdy již k tomu nebyl oprávněn. Žalobce se v žalobě současně domáhal, aby žalobě byl přiznán odkladný účinek ve smyslu ust. § 73 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“).

Předně je nutné uvést, že k podání žaloby proti rozhodnutí správního orgánu podle § 65 odst. 1 s. ř. s., je legitimován ten, kdo tvrdí, že byl zkrácen na svých právech přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti. Podle ust. § 72 odst. 1 s. ř. s. **lze žalobu podat do dvou měsíců poté, kdy rozhodnutí bylo žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným zákonem stanoveným**

způsobem, nestanoví-li zvláštní zákon lhůtu jinou. Podle odst. 4 téhož ustanovení platí, že **zmeškání lhůty pro podání žaloby nelze prominout**.

Podle ust. § 40 odst. 1 s. ř. s. lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. Odst. 2 citovaného ustanovení pak stanovuje, že lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Podle odst. 4 téhož ustanovení je lhůta zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak.

Podle ust. § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s., nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením návrh odmítne, jestliže byl návrh podán předčasně nebo opožděně.

K výzvě soudu žalovaný předložil kompletní správní spis včetně originálu žalobou napadeného rozhodnutí s dokladem o jeho doručení žalobci spolu s písemným vyjádřením k žalobě. Na základě toho pak soud mohl zjistit, kdy začala žalobci běžet lhůta pro podání správní žaloby, a následně posoudit, zda byla či nebyla zachována lhůta pro podání správní žaloby, neboť před vlastním meritorním přezkumem žalobou napadeného rozhodnutí je soud vždy povinen zabývat se tím, zda jsou splněny všechny zákonné podmínky pro tento meritorní přezkum, mezi které podmínka podání žaloby v zákonem stanovené lhůtě nepochybně patří.

Z obsahu správního spisu soud k otázce dodržení zákonné lhůty k podání správní žaloby zjistil, že žalobou napadené rozhodnutí bylo legitimně doručováno přímo žalobci prostřednictvím držitele poštovní licence, když ten nebyl ve správním řízení nikým zastupován. Žalobci bylo napadené rozhodnutí doručeno dne 19. 7. 2013, kdy si jej osobně přezval, což potvrdil svým podpisem na doručence, jejíž originál je založen ve správním spisu, který soudu předložil žalovaný. Tento den, tj. 19. 7. 2013, je pak zapotřebí považovat za den oznámení ve smyslu běhu lhůty pro podání správní žaloby podle ust. § 72 odst. 1 s. ř. s. Nadto soud poznamenává, že v i samotné žalobě je uvedeno, že napadené rozhodnutí žalobce obdržel dne 19. 7. 2013.

Dnem určujícím počátek lhůty počítané podle měsíců byl tedy v případě žalobou napadeného rozhodnutí pátek **19. 7. 2013** a dvouměsíční lhůta pro podání správní žaloby tak skončila ve čtvrtek **19. 9. 2013**.

Z předmětné žaloby ovšem soud zjistil, ostatně jak již bylo poznamenáno shora, že žaloba byla osobně zdejšímu soudu doručena **dne 1. 11. 2013**, když tato skutečnost zjevně vyplývá z podacího razítka na vyznačeného na první straně žaloby.

Na základě předloženého dokladu o doručení žalobou napadeného rozhodnutí žalovaného spolu se správním spisem a s ohledem na výše uvedená příslušná ustanovení s. ř. s. tak soudu nezbylo jinak, než učinit závěr, že předmětná žaloba byla podána opožděně, neboť nebyla dodržena zákonem stanovená dvouměsíční lhůta k jejímu podání. Proto soud byl nucen v intencích ust. § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. žalobu jako opožděnou ve výroku usnesení ad I. bez dalšího odmítnout. V důsledku této skutečnosti tedy soud ani nerozhodoval o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku žalobě dle ustanovení § 73 odst. 2 s. ř. s.

V důsledku odmítnutí žaloby současně soud v souladu s ust. § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. ve výroku usnesení ad II. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

Jelikož řízení skončilo před prvním jednáním, soud podle ust. § 10 odst. 3 věty první zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, rozhodl soud ve výroku usnesení ad III. rovněž o vrácení zaplacených soudních poplatků v celkové částce 4.000,-Kč (3.000,-Kč za žalobu a 1.000,-Kč za návrh na přiznání odkladného účinku žalobě), kdy tato částka bude žalobci vrácena z účtu krajského soudu v obvyklé lhůtě.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Ústí nad Labem dne 20. listopadu 2013

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D. v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Markéta Kubová